

in strel je zadel zelo nevarno dečka v spodnji del telesa. Poškodovanega mladostnega radovečaneža so spravili v bolnico v Ljubljano.

Hudo poškodovan pri eksploziji naboja. Dne 31. avgusta je bil zaposlen pri razstreljevanju skal ob novi občinski cesti v Ragovo pri Novem mestu 50letni Jožef Fink iz Broda. V skalo sta bila navrtana dva strela, od katerih je eden užgal, drugi se je potajil. Fink je šel pogledat, kaj da zavira eksplozijo, a baš v tem trenutku mu je bušil naboj v obraz. Po obrazu, rokah in na očeh težko poškodovanega in opečenega so prepeljali v Kandijo v bolnico usmiljenih bratov.

V Krke. Posestnica Neža Jerman iz Ločne pri Novem mestu je našla ob bregu Krke moške škornje, plav predpasnik, klobuk in palico, a kopalca pa ni bilo nikjer. Poizvedovanja so dognala, da so najdeni predmeti last 70letnega Jožefa Lumperta, ki je bil viničar nekje pri Novem mestu in radi očasne bolezni v bolnici kandijskih usbratov. Večkrat je tožil, kako bo živel, če bo popolnoma oslepel. Lumpertovega trupla še niso našli.

Smrtna nesreča. 22letna Ivanka Dovžan, hči železničarja, se je peljala za dekaj na motornem kolesu, katerega je vozil njen bratranec iz Javornika pri Jesenicah. Radi motnje v motorju je zgubila deklino na koncu klanca Hrušica ravnotežje, padla vznak in je podlegla kljub takojšnji zdravniški pomoči poškodb.

Umorjen in izropan. Posestnik Peter Veselič iz Vrhovc v Beli krajini se je odpravil na sejm v Karlovec. Mlad moški in Marindola je prišel že na vsezgodaj k Veseličevim sporočit, da je bil Peter napaden in da leži v zadnjih zdihljajih na cesti od marindolske šole proti gozdu. Napadeni in izropani je umrl na dan napada zvečer.

Božja pot »Marija pomagaj na Brezjah« ima svoj lasten telefon.

Poberinovich. To je zakonska dvojica vrabcev, ki mu zaenkrat izkazujeta dvomljivo čast s tem, da stanujeta v hišici za škorce pred mojo hišo. Med škorcem, ki je sedel na črešnji, in vrabčema, ki sta čepela pred hišnimi vrati, se je vnel razburljiv pogovor. Šlo je za to, ker jima je črni vitez, ki je svoj gradič našel zaseden, odpovedal stanovanje, in za to, ker sta se občestna razbojnika, ki sta se med tem vselila, branila, zapustiti lepo hišico. Ko se je nazadnje vrabulja obnašala že le preveč žaljivo, se je črni vitez s studom obrnil proč in ji vrgel v obraz besedo »gos«. To pa je smatrala vrabulja za veliko dobrikanje, začivkala je vsa iz sebe tja proti dozdevno vladnemu tujcu. Ta pa je odletel proti vremenskemu znamenju na strehi, dognal, da vleče severovzhodnik in se je hotel odpraviti na pot. Tega pa jaz nisem mogel kar meni nič tebi nič dovoliti; ne morem pustiti, da pride moja hiša na slab glas, češ, da je negostoljubna. Zato je Matilda postavila na dvorišče skledico riža in žita in malo rdeče pese — povabilo torej, ki ga je naš gost tudi takoj razumel. Hrabro je segel po jedi,

Za vsak dinar gre, ljubi stariši!

posebno ob začetku šolskega leta, ko je toliko izdatkov. Zato naročite svojim malim, da kupujejo šolske knjige in potrebščine le pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta 5 Aleksandrova cesta 6 Kralja Petra trg 4

Zaradi naših nizkih cen si boste prihranili marsikak dinar!

Romarjem na Brinjevo goro. Zadnji letošnji veliki romarski shod se vrši dne 10. t. m. Na predvečer dne 9. t. m. ob šestih pridiga in pete litanije Matere božje. V nedeljo prva sv. maša ob petih, nato sv. obhajilo romarjev, ob šestih pridiga in peta sv. maša za romarje in ob desetih zopet pridiga in sv. maša za romarje. Častilci Marijini, pridite na slavno Brinjevo goro!

Vpišite se v **Enoletni trgovski tečaj STD** v Mariboru, Zrinjskega trg 1-I, na trgovski akademiji. Poučujejo se vsi trgovski predmeti za praktično uporabo v državnih in privatnih uradnih. Poučujejo samo profesorji trgovske akademije. Zahtevajte prospekt.

Dr. Marinič, Trubarjeva 11, zopet redno ordinira od 9. do 11. in od 14. do 16. ure.

Občinski zakon mora vsakdo poznati, kdor hoče voditi kako skupino pri občinskih volitvah. Zato si ga pravočasno naročite, stane: broširan 8 Din, vezan 15 Din. Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Živel je mož!

(Ob desetletnici smrti Maksa Pleteršnika. — Dopis iz Pišec.)

Na prelomu nove dobe stojimo in gledamo v nebo, kaj je odšlo in kaj bo

prišlo. Prelom je vedno neko nevarno dejanje. Treba je velike opreznosti in previdnosti, da se ne prelomi tudi to, kar se prelomiti ne sme. Naša domovina, naša družba potrebuje danes Makabejcev in Samaritanov, mož, ki se ne bodo strašili boja in trpljenja, ampak bodo šli junaško bodočnosti nasproti, ne glede na desno in na levo in tudi mož usmiljenega srca. Naj vstajajo težkoče, naj se grmadijo do neba, naj gre celi svet skozi veliki teden: konečno pride gotovo velika noč in z njo vstajenje. Ob tem prelomu nove dobe pa ne smemo biti enostranski in ne podarjati samo naše verske naloge, ne samo sporta, zunanosti itd. Mi moramo poudarjati celega človeka in sicer katoliškega človeka. Vse naše sile naj služijo naši vzvišeni nalogi. Bodimo zdravi, veseli, čili in krepki! Ljubimo svojo državo in svojo demovino, svojo grudo in svoje ljudstvo. Ne prelomimo s tem, kar je ohranilo do sedanje dobe nas, našo zemljo in naše ljudstvo.

In vez med preteklostjo in bodočnostjo nam morajo biti naši veliki možje, ki še žive ali pa jih že krije slovenske zemlje hladni grob. Veliko so se trudili, veliko žrtvovali, da smo, kjer smo in kar smo. Odločni, neizprosni so bili v svojih načelih. Niti za las niso popu-

med tem ko sta mu priredila Poberinova dva zgoraj na škorcevi hišici zoprno in zavistno godbo. Upala sta končno le na ostanke, toda tudi to upanje je šlo po vodi; kajti nenadoma je skočil iz hiše Bams, pregnal škorce in željno polizal njegovo skledico. Celo žito je požrl nevoščljiva grdoba, čeprav se take hrane sicer nikoli ni dotaknil.

Moje misli pa so šle za škorcem proti jugu. Letel je nekako s hitrostjo brzovlaka. Drugi dan bo že pri morju in tretji dan se bo sešel s svojimi, ki prebivajo (tako sem si mislil), nekje na pravljeno lepi obali Dalmacije, najbrž pri stari rimski palači v Splitu. Tam bo škorec sporočil: za povratek domov je še prezgodaj — in vsi mu bodo verjeli. le njegova žena ne, ki bo sumila, da hoče biti njen mož še enkrat izvoljen in še enkrat odpotovati brez nje.

Ko pa bo vendarle napočil dan povratka, bodo dvignili krila vsi; naprej polete najbolj utrjeni, izkušeni možje, nato mladeniči, nazadnje pa starci in ženske, in vsi bodo preudarno potevali domov.

ria, druga ozemlja ob reki Viktorija. Naselitev in kolonizacija omenjenih krajev bode največjega gospodarskega pomena za Avstralijo in Anglijo. Dovolj rodne zemlje bode dobilo na razpolago 10 milijonov ljudi.

Zakonski peklen z govnikom iz trebuha.

Malu čudno ločitveno pravdo so obravnavali pred kratkem v Čikagi. Žena, ki je nastopila kot tožiteljica, je izpovedala, da nikoli ne ve, kje da se mu-di njen mož. Čuje n. pr. glas svojega moža in misli: »Dobri stari Herbert! Prepeva v kopalnici Vendar Herbert nikakor ne sedi v kopalnici banji, ampak je

stili, če je šlo za njih versko prepričanje, a tudi noben vihar jih ni pregнал z branika, ko je bilo treba braniti in čuvati narod, njegovo zemljo in jezik, iz katerega so izšli.

Tak kremenit značaj in borec za vse lepo in dobro je bil profesor in pisatelj Maks Pleteršnik. Če narč ne bi nič drugega zapustil v dedščino, kot je njegov slovenski slovar, bi že zaslužil, da počastimo njegov spomin. Saj se je ravno v tem pokazala njegova ljubezen do rodne zemlje, ker se je lotil slovenskega slovarja. Zato je naša sveta dolžnost, da se ga spomnimo ob desetletnici njegove smrti. Dne 13. septembra t. l. preteče namreč 10 let, kar smo izročili njegove zemeljske ostanke materi zemlji na pokopališču v Pišecah. Njegovo truplo je sicer strohnelo, a duh njegov biva med nami in mora bivati in nas bodriti v življenja bojih in težavah do konca dni.

Ni bil samo pisatelj in znanstvenik, bil je tudi oče svojim dijakom, ki jim je bil profesor. Saj piše o njem v svojih spominih Janko Mlakar sledeče: »So ljudje, ki jih imamo sicer radi, pa jih prav posebno ne spoštujemo. So pa tudi taki, ki jih spoštujemo, dasi jih ne ljubimo. Edino o Pleteršniku se spominjam, da smo ga imeli radi in ga tudi spoštovali. Bil je pa tudi mož za to; vedno resen, a nikdar osoren, poleg tega pa dober in prizanesljiv do skrajnosti. Pleteršnik je bil osebnost, ki je nam naravnost vsilila spoštovanje in ljubezen. Pri njegovi uri smo bili mirni iz spoštovanja. Niti na misel ni nikomur prišlo, da bi motil pouk.«

Pleteršnik je bil tudi praktični katoličan. Ni obehal na veliki zvon, koliko je dobrega storil v gmotnem oziru dijakom rojakom in drugim revežem. To je vedelo le njegovo blago srce in pa marsikatera stran njegovih obširnih zapiskov. Da ni bilo nedelje, ko ne bi opravil svoje verske dolžnosti, dokazuje sledeči stavek iz njegovega dnevnika: »Zvečer (bilo je na cvetno nedeljo leta 1923) pa sem naenkrat začutil

bolečine v kolku in kolenu leve noge, da sem s težavo stopil na njo. Na cvetno nedeljo mi ni bilo mogoče iti k sv. maši.«

»V nesmrtnih delih mož živi!« In tako nesmrtno delo je Pleteršnikov slovenski slovar. Kdo še ga ni videl, kdo ne rabil? Le žal, da se ožji Pleteršnikovi rojaki, ko so določali krajevna imena, čeprav so imeli v rokah lastno-ročno pismo njegovo, v katerem je razložil ravno domače župnije krajevna imena, niso ravnali po njegovem prapovpisu. Toda kljub temu ostane Maks Pleteršnik nesmrten v svojem delu. Še stoji hiša v Pišecah št. 68, kjer je tekla leta 1840 zibelka Pleteršnikova in je v njej leta 1923 zasnil večni sen. In da se oddolžimo spominu velikega moža, mu hočemo iz hvaležnosti za trud in delo ob desetletnici smrti dne 17. septembra t. l. na rojstni hiši odkriti spominsko ploščo. Skromna bo, a dokazuje naj, da se Pišecce zavedajo, kdo in kaj nam je bil in je še Maks Pleteršnik.

Vse pa vabimo k tej slovesnosti, da dokažemo: »Umrli je mož! Ne, ni umrl! V nesmrtnih delih mož živi!«

*

DRUŠTVENE VESTI

Svobodomiselstvo in prosveta naroda.

Kako skrbi svobodomiselstvo za ljudsko prosveto, dokazuje Španija. Framasoni, liberalci in socialisti, ki ne dajo Španije iz svojih rok, imajo pred svojimi očmi samo eden cilj: razkristjanjenje javnega življenja. Da se to doseže, mora se pred vsem mladina razkristjaniti. Zato je španska vlada prisilila parlament, da je sprejel zakon o prepovedi zasebnih šol, v katerih so pou-



Samo, če raztopite Persil v hladni vodi, dosežete popoln učinek. Na to morate vedno paziti. Persil opere perilo da je belo kot sneg, svežduhtečo ter čuva pri tem izvanredno tkanino.

nekje v garaži. Drugič vzame kos pečenega mesa iz kuhinjske omarice. Naenkrat se pa oglasi Herbertov glas: »Hej, stara, boš li pustila pečenko na mizici?« Žena je kakor ohromljena od strahu, ker Herbert vendar ni v omari v kuhinji, pač pa sedi, kakor se je baš kar uverila, v svoji sobi in puši pipo. Drugič se zadene vsled neprevidnosti ob lutko, ki sedi na divanu. Lutka pade na tla in zakriči vsa ogorčena: »Pusti me na miru, ti staro vreteno!« Žena se postavi pred ljubelega Herberta in mu reče: »Ljubi, ali si dobro opravil na borzi?« — Herbertov glas, ki prihaja od bogznaj kako

Četrto poglavje.

Opazovanja skozi okno. — O strupeni gobi in neumnih sleparjih. — Erika in Elizabeta.

Prejšnji čas nikoli nisem mogel razumeti ljudi, ki so se zabavali s tem, da so po cele ure kukali skozi okno. Take ljudi sem vedno imel za topoglavce. Sedaj pa sam večkrat kukam skozi okno, kadar nimam nobenega drugega dela.

Stari Grčar še vedno seka drva na dvorišču. Včeraj predpoldne je prišlo mlado dekle in je prineslo starcu malico v košarici: dva debela režnja kruha in stekleničico žganja. Dekle je bilo tako, da je v naši dolini moralo vzbujati pozornost. Brhka in bujna, stara kakih osemnajst let, opravljena po modi. Nekako jezikavo, skoraj zaničljivo je pomolila starcu pičo. Stari je pač malo zarenčal nad njo, toda dekle je skomizgnila z ramami, se spogledljivo zazibala v bokih in se obrnila proč.

Tedaj je stopil Tim iz hiše — moj sluga Tim. Opazil sem, kako okretno se je približal dekletu

in kako vladno jo je pozdravil. In tako omejen v mišljenju in dejanju sem že, da sem tiho odprl okno, da bi ujel kaj na uho.

»Dober dan, gospodična Grčarjeva!«

»Dober dan, gospod Tim! Toda zakaj mi vedno pravite gospodična Grčarjeva? Saj vendar nisem. Ali mislite celo, da je stari tamkajle moj oče?«

Pokazala je proti drvarju, ki je delal na drugem koncu dvorišča. Tim se je abotno smejal.

»Kaj še — draga gospodična — kako bi mogel tako misliti? Tako star mož in tako mlado dekle! In poleg tega — kako pa bi mogel imeti on tako zalo hčer?«

»Zalo?« je vprašala, skomizgnila z ramama in se zazibala v bokih.

»Čudovito zalo!« je rekel Tim, ta osel.

»Oh, moški le tako govore!« je vzdihnila. »In v kakšen prid mi je to?«

»V velik prid,« se je vnel Tim, »če je zala, jo to za mlado damo vse. To je vse. In vi človeka naravnost zamaknete, ljuba gospodična. Le v to svojo okolico ne sodite. Tudi jaz ne sodim v svojo

vodili in vzdrževali redovniki, odnosno ljudstvo s prostovoljnimi prispevki. Državo te šole niso stale niti pare. Tako je v Barceloni, nič drugače ni v ostali Španiji. To je dokaz, kaj je cilj svobodomiselnih prosvetnih politik: svobodomiselnih prosvetnih monopol ne služi razširjanju ljudske prosvete, marveč razkristjanjenju naroda in njegovega življenja.

*

Marija Snežna. Prosvetno društvo pri Mariji Snežni priredi na Malo gospojnico dne 8. septembra t. l., popoldne po večernicah v društveni dvorani »Materinsko proslavo«. Na sporedu je govor, deklamacije, petje in lepa, poučna igra »Za srečo«. Vsi prav iskreno vabljani! Bog živi!

Sv. Lenart v Slov. goricah. Prosvetno društvo »Zarja« priredi na praznik dne 8. t. m. v dvorani Narodnega doma popoldne po večernicah ob treh velezanimivo, ganljivo zgodovinsko žaloigro »Črni križ pri Hrastovcu«.

Frankolovo. Katoliško prosvetno društvo »Slomšek« je dobilo dovoljenje za zopetno delovanje. Kako bomo Slomškarji na Frankolovem delali? Dne 23. avgusta je nebo prav pošteno krstilo vse udeležence sestanka v društvenem domu. Kljub plohi se je nabralo toliko ljudi, da je dvorana bila skoraj polna. Ob tej priliki je nastopil tudi naš pevski

zbor, ki je zapel nekaj lepih pesmi. Ob splošnem zanimanju je pa govoril g. dr. Kajetan Gantar o pomenu prosvetnega dela. Na tem sestanku je postavila naša mladina temelj svojemu delovanju v bodočnosti. Sedaj že delujemo v sledečih odsekih: pevski, godbeni in tiskovni. V pripravi so pa fantovski, deklinski in dramatični odsek. Potem se bo začelo prijetno tekmovanje med seboj. Dne 13. avgusta je bil izlet našega društva k blagoslovitvi kapelice v Lipi, kjer je na priprošnjo Marije in Slomškega zopet pritekla voda, in to po presledku 18 mesecev. Dne 3. septembra je zopet prišel naš govornik g. dr. Gantar in je govoril o kmečkih puntih med Slovenci. Nastopili so tudi ob tej priliki naši vrli godci pod vodstvom g. Krofliča. Kdor hoče videti in okusiti delo in moč naše mladine, naj stopi med nas mladino! Po potu katoliške prosvete le krepko aprej!

Pišec. »Umrl je mož! Ne, ni umrl! V nesmrtnih delih mož živi!« Da! Resnične so te pesnikove besede. In 13. septembra t. l. poteče že 10 let, kar smo položili v grob ostanke nepozabnega našega rojaka profesorja in znanstvenika g. Maksa Pieteršnika. Kdo ne pozna njegovega slovarja, ki je na njem delal vse življenje! Da se temu možu oddolžimo, hočemo dne 17. septembra t. l. proslaviti 10letnico njegove smrti. Že danes vabimo vse na to 10letnico! Natančen program pa vam sporočimo prihodnjič. Na svidenje!



Sv. Jernej nad Muto. Kakor je bilo naznanjeno v »Gospodarju« z dne 9. avgusta, je naredila letos Marijina družba iz Remšnika 24. avgusta izlet k Sv. Jerneju. Vsako leto priredijo take izlete iz Remšnika, enkrat fantje, drugič dekleta. Letos so si izbrali Sv. Jerneja kot svoj cilj. Pa se je tudi obhajal tokrat Jernejev god kot še menda nikoli, vsaj sedanji rod tega ne pomni. Cerkev je bila osnažena in ovenčana, da je bilo veselje: bodi zato izrečena javna zahvala dobri hiši Nagličevi in sosedom! Vreme je bilo lepo, po dežju razgled čist, zato je došlo mnogo tujcev iz Slo-

venjgradca in od drugod, tudi precej Avstrijcev je bilo tu, nekateri iz Gradca. Iz Remšnika so prišli razen g. župnika Pavliča in Marijine družbe še g. župan Jerič, občinski tajnik ter nekateri drugi. Bile so tri sv. maše, med temi dve peti, ki sta jih opravila vlč. g. Vid Pavlič in g. pater benediktinec iz Seckau-a na Štajerskem, ki nadomestuje bolnega g. župnika v Lovrencu. Mešani zbor 12 pevcev iz Remšnika pod vodstvom tamošnjega pevovodje je ubrano prepeval v cerkvi, potem na prostem narodne pesmi pod velikansko lipo, ki ima 8 m v obsegu in starost 300 do 400 let, a je še vedno zelena; takih lip je tukaj več. Najlepša med narodnimi je bila pesem: »O planine, ve moj raj!« Tudi Avstrijci so radi poslušali našo pesem. Popoldne smo šli vsi na razgled k Sv. Primožu, pri-

družil se je tudi g. pater, ki je prvič videl Dravo, doma je iz Porenja; iz Slovenjgradca sta se udeležila g. Ovčar in kapetan Smerečnik. Tudi Jernejeva nedelja se je dostojno obhajala, samo četrtkovnega petja je manjkalo.

Marenberg. V starosti 46 let je umrla Terezija Mravljak. Skoraj eno leto je trpela na raku. — Hmelj smo že obrali. Obiravcev je bilo polno: domačih in tujih, otrok in odraslih. Tujci so bili iz prevajlske in ptujske okolice ter Hrvatice iz Medjimurja. Obiravcem so plačevali po 1.75 Din brez hrane, oziroma 1.50 D in hrano za merico, eden lastnik hmeljskih nasadov pa neverjetno nizko ceno 1.25 D s pičlo hrano za merico. Lastniki hmeljskih nasadov so dobro razpoloženi, saj so bile že prve pondbe nad 50 Din za 1 kg, sedaj pa so ponudbe dosegle že 90 Din za 1 kg. Kupčij je bilo sklenjenih le malo: najnižja po 56 Din za 1 kg, večina pa čaka, ker pravijo časopisna poročila, da so cene hmelju čvrste. — Ustanovili so se trije samostojni carinski oddelki, in sicer na Remšniku, Radlu in v Bistriški grahi pod Pernicami, da ne bo treba tihotapcev goniti z meje v Marenberg. Iz Marenberga odideta dva finančna stražnika na Remšnik in trije na Radel.

Ranče. V Domadenikovo hišo se je v preteklem tednu že v drugič prikradla bela žena smrt. V mesecu marcu smo pokopali mater v častiljivi starosti 87 let. Hitro za njo pa je sledil sin Franc v starosti 53 let. Bil je vzoren krščanski gospodar, brat dveh županov in naročen na »Slovenskega gospodarja« že 20 let. Neozdravljiva pljučnica mu je pretrgala nit življenja v enem tednu. Med boleznijo je bil spreviden s sv. zakramenti. Pogreb pokojnega se je vršil dne 21. avgusta v Slivnico. Ob spremstvu dveh gg. duhovnikov se je pomikal žalni sprevod po zelenem Pohorju na mirodvor. Pogreba so se udeležili sorodniki, znanci in prijatelji, ki so se ga spominjali

Modne liste,

liste za ročna dela vseh vrst, kupujte in naročajte v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru: Koroška cesta 5 — Aleksandrova cesta 6 — Kralja Petra trg 4.

okolico. Vedno sem bil dvorni upravitelj v imenitnih hišah, sedaj pa sedim v tejle koči. To delam gospodu Hubertu na ljubo, ki me je prosil, naj ga ne zapustim.«

»No, saj se vam dobro godi tukaj!«

»Dobro? Moj Bog! Navajen sem čisto kaj drugega. No, večno to tukaj ne bo trajalo! Gospod Hubert ima svoje dobre lastnosti, zato ga nočem zapustiti. Toda če se ne bo odločil, da se vrne v glavno mesto, moram napraviti konec; meni je treba velikomestnega zraka.«

Dekle je vzdihnilo. Tim je nadaljeval:

»In vi, gospodična — kako pa vam je pravzaprav ime?«

»Bianka!«

»Oh — Bianka je lepo ime — to blagoglasje v imenu — prekrasno! Torej, gospodična Bianka, kakor hitro bom zopet v glavnem mestu, tedaj vas bom napeljal. Gotovo bi radi v veliko mesto?«

»Saj sem bila že tam!«

»V velikem mestu ste že bili, gospodična Bianka?«

»Da — dve leti. Potem sem pa morala k tistim — tistim ljudem nazaj.«

»Ali so to — saj nočem — oprostite — saj nočem biti brezobziren; toda, ali so to vaši sorodniki?«

»Ne vem,« je rekla kljubovalno; »morebiti sta cigana in sta me kje ukradla.«

»Hm,« je odgovoril Tim. »Hm! Da bi vam bila res v sorodu, tega si ne morem misliti. Videti ste — videti ste kar nekako aristokratični. Da, res! Ti lični binclji na primer; mislim namreč vaše členke na nogi. Poglejte, gospodična Bianka, jaz razumem to: ozki členki in majhne roke so vselej znamenje plemenitega plemena. In poleg tega ta srčkano majhna usta, ki —«

»Bianka!«

Čez dvorišče je zadonel besen klic. Na cesti, pred mojo vrtno ograjo, je obstal voz, na visokem kozlu pa se je dvignil mlad fant in je požugal s pestjo.

»Bianka — takoj mi pridi sem!«

»Kdo pa je to?« je vprašal Tim.

daleč, odgovori: »S kom pravzaprav govorite?« Posebno jo sill v obup ona lutka na zofi, ki prične na lepem kričati ter zmerjati. Žena pripoveduje sodniku: »Lepega dne sem odmašila steklenico pive in iz steklenke mi je buknil trikratni »živijo!« — »Ločitev je dovoljena,« je razsodil sodnik. »Svetoval bi vam pa, če si boste zbrali po ameriški navadi drugega moža, nikar se ne poročite z govornikom iz trebuha, je še posvaril nesrečno ženko g. sodnik, predno je ostavila sodno dvorano.

Avtomobili kot gledališke lože.

Mesto Camden v severnoameriški državi